

Sygnatura akt III RC 19/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniego O. B. reprezentowanego przez W. B.

przeciwko T. G.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego **T. G.** na rzecz małoletniego **O. B., ur. (...)** alimenty w kwocie 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od 23.01.2017r. i 500,00 zł (pięćset złotych) miesięcznie począwszy od 01.01.2018r. płatne do 15-go dnia każdego miesiąca, do rąk matki dziecka **W. B.** z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od T. G. na rzecz W. B. kwotę 240,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 60,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 19/17

UZASADNIENIE

W. B. (1) działająca w imieniu małoletniego O. B. wystąpiła o zasądzenie od pozwanego T. G. na jego rzecz kwoty 700 zł miesięcznie tytułem alimentów oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, iż pozwany samodzielnie i bez porozumienia z nią ustalił sobie wysokość alimentów na dziecko w kwocie 300 zł, a następnie 400 zł. Kwota ta jej zdaniem jest nieadekwatna do uzasadnionych potrzeb życiowych dziecka, ponadto płacona jest nieregularnie.

W odpowiedzi na pozew (k. 87 – 88) pozwany uznał powództwo do kwoty 400 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie go w pozostałej części oraz orzeczenie o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c. Zarzucił, że żądana w pozwie kwota zł jest wygórowana w zestawieniu z potrzebami dziecka, które ocenił na kwotę 800 zł miesięcznie. Podniósł także, że na płacenie wyższej kwoty nie pozwalają jego możliwości majątkowe i zarobkowe z powodu braku stałej pracy i wysokiego zadłużenia z tytułu prowadzenia w przeszłości działalności gospodarczej.

Sąd ustalił:

W dniu 17 czerwca 2012 r. w K. urodził się O. B., który jest synem W. B. i T. G. ze związku nieformalnego.

dowód: skrócony odpis aktu urodzenia O. B. a - k. 79 .

O. B. ma 5 lat jest zdrowym dzieckiem i ma potrzeby typowe dla swojego wieku. Cierpi na nietolerancję laktozy, co powoduje potrzebę ograniczania podawania pokarmów z tym składnikiem. Uczęszcza do przedszkola publicznego w K., za które odpłatność wynosi za pełny miesiąc około 220 zł i kwota ta obejmuje również wyżywienie (dwa śniadania i obiad). Chłopiec pozostaje pod pieczą matki i wspomagającej ją babci macierzystej. W. B. (1) dba o rozwój fizyczny i intelektualny syna. Posyła go na różne zajęcia ruchowe, muzyczne i przyrodnicze. Na realizację tych zainteresowań wydaje około 170 zł miesięcznie

dowód: zaświadczenie przedszkola - k. 11,

karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 13,

zeznania W. B. - k. 114 (00:02:45-00:20:36) i k. 115 (00:35:32

- 00:45:43,

W. B. (1) ma 35 lat, pracuje jako inspektor w Urzędzie Gminy w K. z miesięcznym wynagrodzeniem ok. 3.700 zł brutto. Nie posiada innego źródła dochodu. Nie ma innego majątku poza współwłasnością mieszkania, w którym zamieszkuje z matką oraz samochodu - 12 letniej T. (...). Nie ma też innych dzieci, poza powodem. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z mamą, wspólnie się żywią i ponoszą opłaty, wynoszące: 81,92 zł - składka do wspólnoty mieszkaniowej, 47,78 zł – fundusz remontowy, 95 zł - opłata za wodę, 105 zł – opłata energii elektrycznej, 36,45 zł – opłata za wywóz nieczystości, 175 – 470 zł (w zależności od pory roku) – opłata za gaz, 69 zł – Internet, 79 zł telefon stacjonarny.

dowód: zaświadczenie o zarobkach - k. 80,

zeznania W. B. – k. 114 (00:02:45-00:20:36) i k. 115 (00:35:32

- 00:45:43).

T. G. ma 48 lat. Jest zdrowym i zaradnym mężczyzną. W przeszłości prowadził działalność gospodarczą – handlową przez internet, po której pozostały mu liczne, niespłacone długi. Obecnie nie podejmuje stałego zatrudnienia z uwagi na to, że obawia się zajęcia i egzekucji wynagrodzenia przez komornika. Mieszka w byłą żoną, która prowadzi taką samą działalność gospodarczą, jak poprzednio pozwany, a on jej pomaga wykonując wszelkie niezbędne czynności (utrzymuje kontakty z klientami, realizuje zamówienia). Deklaruje uzyskiwanie z tego tytułu faktycznych dochodów w kwotach po około 2.000 zł miesięcznie. Nie ma majątku, oprócz 17 letniego samochodu V. (...), gdyż mieszkanie posiadane w K. przepisał na byłą żonę, która je wynajmuje. Posiada natomiast w bankach liczne niespłacone kredyty i zaległości w ZUS-ie, pochodzące z prowadzenia poprzedniej działalności gospodarczej, które spłaca stopniowo wraz z byłą żoną.

dowód: dokumenty bankowe i umowy T. G. z ZUS-em (k. 90-

102),

pismo komornika sądowego o zajęciu wierzytelności w Urzędzie

Skarbowym w K. - k. 103,

zeznania T. G. – k. 114 (00:20:36-00:25:46) i 115

(00:45:43-01:00:42) ,

Rodzice nie współpracują w wychowywaniu powoda. Pozwany interesuje się nim i odwiedza go raz w tygodniu. Kupuje mu zabawki. Płaci alimenty w ustalonej zarządzeniem tymczasowym kwocie. Wcześniej, przed wniesieniem

powództwa płacił alimenty w kwotach, które sam uznawał za właściwe – najpierw po 300 zł miesięcznie, ostatnio – po 400 zł. (**okoliczności niesporne**).

Sąd zważył:

Rodzice mają obowiązek alimentacyjny wobec dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 k.r.o.). Zakres ich obowiązku zależy od potrzeb dzieci oraz możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o.). Potrzeby dzieci powinny być zaspokajane tak, aby żyły na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej rodziców.

Małoletni O. B. ma dopiero 5 lat. Z uwagi na to, że jest ogólnie zdrowym dzieckiem, prawidłowo rozwijającym się, są one typowe, wynikające z wieku. Są zatem jeszcze stosunkowo niewielkie. W ocenie Sądu ma racje pozwany w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew kiedy twierdzi, że suma potrzeb powoda zawiera się w kwocie około 800 zł miesięcznie. Tym samym określenie przez W. B. tych potrzeb na kwotę około 1.400 zł miesięcznie należało uznać za rażąco zawyżone.

Oboje rodzice posiadają możliwości zarobkowe. W przypadku W. B. odzwierciedla je uzyskiwane wynagrodzenie za pracę – około 3.700 zł miesięcznie brutto. Wykonuje bowiem stałą pracę, w pełnym winiarze czasu pracy i uzyskuje w zasadzie stałe wynagrodzenie. T. G. natomiast mężczyzną w średnim wieku, zdrowym, zdolnym do pracy i zaradnym. W obecnych realiach rynku pracy ma możliwość stałego, legalnego zatrudnienia i uzyskiwania dochodów nie mniejszych niż W. B. (1). To, że ich nie uzyskuje wynika z obaw o zajęcie dochodów na realizację zobowiązań wierzycieli. Posiadanie przez niego znacznego zadłużenia, nie może zwolnić zobowiązanego z wykonywania w odpowiednim zakresie obowiązku alimentacyjnego, chociaż nie można nie dostrzegać tego faktu zupełnie przy konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego.

Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwany powinien zaspokajać potrzeby syna w około 60 % i zasądził kwotę 500 zł miesięcznie od 1. 01. 2018 r. Z uwagi na to, że potrzeby uprawnionego rosły systematycznie i w dniu wniesienia pozwu – 23. 01. 2017 r. – były mniejsze, zasądził od tej daty kwotę 450 zł. W pozostałym zakresie (poniżej 40 %) potrzeby powoda powinna zaspokajać matka obok osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie. Zwrócić uwagę należy, że oboje rodzice nie posiadają obowiązków alimentacyjnych wobec innych jeszcze osób, a W. B. (2) prowadzi gospodarstwo domowe ze swoją matką, która wspiera ją także w wykonywaniu opieki nad synem. Okoliczności te niewątpliwie wpływają korzystnie na sytuację materialną rodziców powoda.

Zasądzone kwoty alimentów są – w ocenie Sądu – adekwatne go okoliczności od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego i czynią zadość zasadzie zbliżonej stopy życiowej osób uprawnionych i zobowiązanych do alimentacji.

Dlatego też w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu pomiędzy stronami orzeczono na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. Uwzględniając, że przed wniesieniem powództwa pozwany łożył dobrowolnie kwotę 400 zł miesięcznie Sąd uznał, że wartością przedmiotu sprawy jest kwota 3.600 zł (700 – 400 x 12), od której stawka minimalna wynosi 900 zł. Biorąc pod uwagę, że powództwo zostało uwzględnione w 1/3, do zwrotu od pozwanego przysługuje W. B. kwota 300 zł. Z kolei stawka minimalna dla pozwanego wynosi 120 zł. Uwzględniając, że wygrał on sprawę w 2/3, do zwrotu przysługuje mu kwota 80 zł. Po zbilansowaniu W. B. przysługuje od pozwanego kwota 220 zł, a nie jak orzeczono w omyłkowo w punkcie III wyroku – 240 zł.

Orzeczenie o kosztach sądowych znajduje uzasadnienie w art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.